

Orduyu Kim Yıpratıyor?

Kapak |

ORDUYU KİM YIPRATIYOR?

Prof. Dr. Burhanettin Can

*"Ben artık yabancılardan sızlanmayayım
Çünkü bana ne yapırsa tanışlar yaptı."*
Haftız

Güneydoğu'da arda arda sivililerin ve komando erlerin pusuya düşürülerek öldürülmesi ile ordu üzerinde bir tartışma başlatılmıştır. Güvenlikle ilgili ordunun görev ve sorumlulukları üzerine başlatılan tartışma, emekli komutanların terör ve Kürt sorunuyla ilgili 'geçmişte yanlış yaptık' açıklamaları ile ilginç bir boyuta taşınmıştır. Genellikle Ordu ile ilgili konularda herhangi bir tartışma başladığı zaman 'ordunun yıpratılmak istendiği' söylenerek tartışmaların önü kesilmek istenmektedir.

Ordunun yıpratılmak istendiği bir gerçektir. Fakat bu yıpratmanın sadece dışardan gelmediği, emekli ya da muvazzaf subayların bir kısmının eylemleri ve söylemleriyle ordunun yıpranmasına katkıda bulundukları da bir gerçektir. Bu çalışmada bu konu, dar bir çerçevede, ele alınacaktır. Burada amaç birilerini yıpratmak ve suçlamak değil; sorunun kaynaklarını keşfedip, çözümüne yardımcı olmaktır.

Ordunun Yıpratılması

Ordunun yıpratılması ile ilgili bir çalışma, iç içe geçmiş şu iki soruya cevap aramalıdır:

1. **Orduyu birileri yıpratmak istiyor. Kim bunlar?**
2. **Orduyu birileri yıpratıyor. Kim bunlar?**

İkinci soru birinciyi ihata etmekle beraber aralarında niyet açısından çok önemli fark vardır. Sonuçları açısından değil niyetleri açısından böyle bir ayırım yapmak zorunlu olmaktadır. Çünkü birincisinde kasıt vardır, kastli bir tavır alış ve davranış vardır. Amaçlı bir yıpratma söz konusudur. İkincisinde kasıt yoktur, farkında olamama, ne yaptığını bilememe veya bir öfke, mağduriyet ve canı yanmışlık vardır.

Orduyu Yıpratmak İsteyenler

Jeopolitik, jeostratejik önemi çok yüksek olan bir coğrafyada bulunan Türkiye'nin zayıf olması, geri kalması, bilimsel, teknolojik, ekonomik, askeri olarak çökertil-

mesini ve toplumsal yapısının çözümlenmesini isteyen pek çok ülke mevcuttur. Irak'ta, Filistin'de, Lübnan'da, Afganistan'da iç savaş zinciri devam ederken, buralara sahip çıkma sorumluluğu olan bir Türkiye'nin sesini çıkarmaması için en başta ordusunun diskalifiye edilmek isteneceği çok açık bir gerçektir. Bu değerlerarası mücadelenin, uluslararası mücadelenin temel yasasıdır. Böylesi önemli bir coğrafyadaki Türkiye'nin Ordusunun yıpratılmak istendiği doğru bir tespittir. Ordunun yıpratılmasını isteyenler, Türkiye'nin bu coğrafyada kuvvetli olmasını istemeyen düşmanlarımız ve onların yerli işbirlikçileridir.

Bunlar kimlerdir sorusunun cevabı da çok açık ve nettir: ABD-İngiltere-İsrail-bir kısım AB ülkeleri ve bazı komşu ülkeler hem Türkiye'nin hem de ordunun güçlü olmasını istemezler.

Bugün ordunun yıpratılmasını isteyen ülkeler, ne yazık ki Türkiye'nin, kendilerini tek yanlı stratejik ortak, dost olarak ilan ettiği ülkelerdir. NATO'da birlikte olduğumuz ülkelerdir. 50 yıldır almaya çalıştığımız AB ülkeleridir. Bütün bunların gözünde Türk ordusu, ihtiyaç hâsıl olduğunda kullanılacak bir fedai ve bir ön karkoldur. Büyük tefeci, vurguncu, Kadife Darbelerin patronu Soros, Sabancı Üniversitesi'nde yaptığı konuşmada; **"Türkiye'nin en iyi ihracat ürünü ordusudur."** derken bir bakıma Türkiye'nin 'stratejik dostlarının/ortaklarının'(!) Türkiye'yi fedai olarak gördüklerini ifade etmiştir. Evet, Türkiye Kore'de fedailik yapmıştır. SSCB zamanında Türkiye'ye fedai olarak cephede saf tuturulmuştur. Şimdi de Irak, Afganistan ve Ortadoğu'da BOP, Büyük İsrail ve

Büyük Ermenistan için saf durması istenmektedir. Bu na direnen bir Türkiye, buna direnen bir ordu, bunlar ve bunların yerli işbirlikçileri tarafından yıpratılarak teslim alınmaya çalışılmaktadır. Bu doğal bir olaydır, anormal değildir. Anormal olan Türkiye'yi yönetenlerin bunu görememesi ve de kabul etmemesidir.

Orduyu Yıpratınlar

Ordunun düşman kategorisindeki tarafından yıpratılmak istenip kusmen yıpratılması, ordunun yıpranmasını tek başına açıklamaz, açıklayamaz. Bu çerçevedeki bir analiz eksik bir yaklaşımdır. O nedenle ikinci soruyu sormamız kaçınılmazdır.

Orduyu Başka Kimler Yıpratıyor?

Orduyu, birinci kategoridekileri devre dışı bırakarak ifade edersek, iki grup insan yıpratmaktadır:

Bazı subaylar
Cuntacılar, darbeciler
İleri geri dışsözce konuşanlar, tehdit ve hakaret edenler

Bazı subayların uygulamalarından mağdur olan aydınlar, cemaatler ve siyasetçiler

Darbeler Orduyu Yıpratmaktadır

Türkiye'nin, 1946 seçimlerini özel durumundan dolayı göz önüne almazsak, 1950 yılından sonra demokrasiye geçtiği ifade edilmektedir. Türkiye'nin yönetimi, seçimlerle beraber CHP'den DP'ye geçerek el değiştirmiştir. Türkiye'yi demokratik sürece sokmak-

NATO, AB ve benzerlerinin gözünde Türk ordusu, ihtiyaç hâsıl olduğunda kullanılacak bir fedai ve bir ön karakoldur. Büyük tefeci, vurguncu, Kadife Darbelerin patronu Soros, Sabancı Üniversitesi'nde yaptığı konuşmada; **"Türkiye'nin en iyi ihracat ürünü ordusudur."** derken bir bakıma Türkiye'nin 'stratejik dostlarının/ortaklarının(!) Türkiye'yi fedai olarak gördüklerini ifade etmiştir.

la övünenler, demokrasi ve halk kavramlarını dillerinden düşürmeyenler, bu yönetim değişikliğini hiçbir zaman içlerine sindirememişlerdir. **'Halka rağmen halk için'** ilkesini benimsemiş CHP ve onunla bütünleşmiş sivil ve askeri erkân, bizzat CHP kadroları içinden çıkıp gelen DP kadrolarını Cumhuriyet felsefesine ihanet etmiş kabul ederek irtica ile suçlamışlardır. Bu anlayışın bir sonucu olarak ordu içinde gruplaşmalar

ve cuntalar oluşmaya başlamıştır. Cuntalaşma, ABD desteği ve tuzağı ile 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül, 28 Şubat ve 27 Nisan darbelerini getirmiştir.

(Mahir Kaynak'ın tabiri ile) **'Ordunun daima seçimden başarı ile çıkmış büyük partilerle hep sorunu olmuştur'**. Halk kendi seçtiklerinin ordu eli ile iktidardan uzaklaştırılmasını, ordunun siyasete karışması olarak algılamış, anlamış ve değerlendirmiştir. Her darbeden sonra yapılan seçimlerde, ordunun karşı olduğuna inandığı partiye destek vererek orduyu uyarımış, hatta cezalandırmıştır. Halk ordusuna karşı tutum ve tavrını, 1960'dan beri böyle belirlemiştir. Tüm seçim sonuçları bunun bir göstergesidir. Çünkü halk, darbeleri bir hak gaspı olarak görmektedir. Kendine yapılmış bir hakaret ve girişim olarak değerlendirmektedir. 12 Eylül darbe sonrasında Evren'in Özal aleyhine yaptığı bir konuşma, Turgut Sunalp paşanın MDP'sinin idam fermanı olmuştur.

Halk askeri sevmektedir, ancak darbelerden dolayı subayına karşı kızgın, öfkeli ve mesafelidir. Bugün bu gerçeğin bu ölkeyi seven herkes tarafından bilinmesinde ve ona göre davranmasında fayda vardır.

Darbeye Meşruiyet Kazandırmak İçin Oynanan Oyunlar Dökülen Kan Orduyu Yıpratmaktadır

Sivil ve askeri bürokrasi, Batrının(ABD, AB) Türkiye üzerinde oynadığı oyunları zamanında

farkedemeyip, Batının oynadığı satrancı zamanında görememişlerdir. Tüm siyasi iktidarlar, ABD menfaatleri ile çelişen kararlar aldığında veya uygulamalar yaptığında veya Batı'yı dengeleyecek şekilde farklı eksenlerle dayanışma içerisine girdiğinde CIA ve GLADYO gibi örgütlerle yıpratılmaya çalışılmıştır. ABD, halkı ile bütünleşmiş yönetimleri sevmez. Hele bu yönetimler, ABD menfaatlerine ters düşen politikaları hayata geçirmeye çalışarlarsa bunların iktidarda kalması hiç istenmez. Bu, ABD yönetimlerinin temel yaşam felsefesidir. Bunu, ne yazık ki Türkiye'deki bir kısım aydınlar, siyasetçiler ve sivil ve askeri bürokrasi, özellikle istihbarat örgütleri ve cuntalar, zamanında göremeyip, ABD'nin oynadığı satrançta rol alarak ülke halkına sıkıntılı süreçler yaşatmışlardır. 60, 70, 80 darbe-ri öncesinde gençlik kullanılmış, kamplaştırılmış, kavga ettirilerek heba edilmiştir. 1960-1980 arası yetişen nesil darbelerinin, cuntacıların heba ettiği bir nesildir. Nice yiğit vatan evladı, pıs bir ihtiras uğruna sokaklarda katledilmiş, nice analar ağlatılmıştır.

1970'lerde genç bir subay olan Sarp Kuray, 12 Mart darbe

sürecindeki kullanılmışlığı yıllar sonra Aksiyon dergisine anlatarak tarihe tanıklık eder. Karanlıkta kalmış bazı olaylara ışık tutar:

"Bizim çok genç, en ateşli olduğumuz bir dönem bu. Böyle bir karar veriyoruz. Bu, bizim, zaten olaya yönelik başlamamız anlamına geliyor. Karşı tarafta bir sürü olayda pışmış, tecrübeli, affedersiniz kaşarlanmış kadrolar vardı. Ve bunlar bizden ortamın hazırlanmasını istiyorlardı. Bu çok önemli. Sonra bombalar atılıyor işte."

"Eylem... Bir tanesini söyleyeyim. 'Yükseliş Koleji'ne bomba atın' diyorlar. Gidiyor, atıyor... Muhsin Batur'un MGK'da yapacağı bir konuşmanın altyapısını oluşturmak için. Bu gerekçe ile istenmiştir.

(-Bu eylemin kararını kimler aldı?) Faruk Gürler ile Muhsin Batur çıkıyor benim karşıma. Tabii bunların arkasında Celil Gürkan paşalar var. Yani bizim bildiğimiz bunlar. Yani bunun arkası dolu tabii esasında. -

Devletin yapması gereken bir özleştirici var burada. İşte derin, gizli denilen olaylar bunlar yani. Ama bunun tepesinde de Deniz Kuvvetleri, Hava Kuvvetleri ve Kara Kuvvetleri var. Bunun de-

rinliği nerede, sıklığı nerede esasında? Biliniyor, bilinerek yapılıyor bu işler.

(İrtibat)Komiteden arkadaşlarla kuruluyor. Tabii bunlar gıderek irtibatı biraz daha yaygınlaştırıyorlar. Çünkü bizim içimizde de bir dağınıklık yaratmak istiyorlar. Türkiye'deki devrimci gençlik bu oltaya takılmıştır. Mesela Deniz Gezmiş o zaman kaçıyor. Deniz Gezmiş'in evden eve ve belli yerlere naklini istediğimiz zaman bize Tarım Bakanı Turan Şahin'in arabasını veriyorlar. Ama orada ufak uyanıklık yapıp, kapıyı açık bırakıyorlar. Biz düz kontak yapıyoruz. O araba Ankara polisinin bildiği bir araba. Zaten dönemin emniyet müdürü de "Ben Deniz Gezmiş'i yakalayamam. Çünkü benim giremeyeceğim yerlerde saklanıyor" diyor.

Dönüyoruz para istiyoruz. Bizze soygun yapıyorlar. Biz çok ciddi bir şekilde suça doğru gidiyoruz esasında. Bir emniyet müfettişini bize takıyorlar ve o soyulacak yerleri gösteriyor ve soygun yapıyoruz.

(-Para kimlere gidiyor peki?) Para onlara gitti. İrfan Solmazzer'in eline gitti.

Burada manipölasyon yapıp, yani Amerikan konseptleri ile bu ülkeyi idare edip, karışmaların esas nedenlerini yaratanlar bunlardan pişmanlık duymalıdır."

"Son zamanlarda kafamızda şüpheler belirliyordu. Çünkü belli şeylerde zorladığımız zaman kapalı tutuyorlardı ilişkileri. Mesela daha merkezî kadrolarda bir arkadaşımızla temsil hakkı istiyorduk, oraları kapatıyorlardı bize. 9 Mart olmayınca bizi 'işte (Korgeneral) Atıf Erçikan ihbarcılık yaptı' falan diye teknik, taktik işlerle oyalıyorlardı. Halbuki bir Ameri-

Genellikle Ordu ile ilgili konularda herhangi bir tartışma başladığı zaman 'ordunun yıpratılmak istendiği' söylenerek tartışmaların önü kesilmek istenmektedir. Ordunun yıpratılmak istendiği bir gerçektir. Fakat bu yıpratmanın sadece dışardan gelmediği, emekli ya da muvazaf subayların bir kısmının eylemleri ve söylemleriyle ordunun yıpranmasına katkıda bulundukları da bir gerçektir.

kan müdahalesi vardı için arkasında. Bir hafta önce Muhsin Batur Amerika'ya gitmiş ve döndüğü zaman bu planı gerçekleştirmişlerdi.¹

Ayrıca Sarp Kuray, Kahramanmaraş olaylarının 12 Eylül cuntacılarının bir provokasyonu olduğunu belirtmektedir:

"... 1978'lerde Türkiye yine karışmaya başlamıştır. Kahramanmaraş olayları bunlardan biridir: "Kahramanmaraş Valisi Tahsin Soylu babamın arkadaşıydı. Ben ondan duymuştum. Eğer askerî birlikler oraya müdahale etmezse şehirde büyük bir katliam olacağını İçişleri Bakanlığı'na bildiriyor. İçişleri bakanı da İrfan Özyayınlı. Burunlarının dibinde birlikler var. Tekrar ortam aranıyor yani. Türkiye'de kardeş kardeşi vuruyor. Aynı 1971'deki kurqu yapıyor esasında. Bu CIA kurgusudur ve bu Amerikan konseptidir. Ve bizim itiraz ettiğimiz burasıdır."²

Maraş olayları ile ilgili olarak Ecevit, *"Beni sıkıyönetim ilanına ikna edebilmek için Kahramanmaraş olaylarını tezgâhlayışlardır"*,³ demiştir.

Silahlı mücadelenin özeleştirisini yapan Sarp Kuray'ın, *"Bunun sonunda bir paylaşım savaşına döndüğünü gördüm. İttihat Terakki metotları bu için içinde bir metot haline dönüştürülmüştür."* ifadesi ile; Demirel'in, *"Her Cumhurbaşkanlığı seçiminden önce orduda rahatsızlıklar artar."* ifadesi aynı anlama gelmektedir. Oysa 1970'lerde Sarp Kuray mağdur edenler, Demirel mağdur edilenler safındaydı.

Süleyman Demirel, Kenan Evren'in anılarına yönelik yaptığı değerlendirmede 12 Eylül'ün kan-

BÜTÜN YURTTA SIKIYÖNETİM İLAN EDİLDİ

Ordu yönetime el koydu

YILDIRIM BASKI

Hükümet ve Parlamento feshedildi, Siyasal partilerin faaliyetleri durduruldu. Parlamento'nun dokunulmazlığı kaldırıldı. Saat 05.00'ten itibaren sokağa çıkma yasağı başladı

Genelkurmay Başkanı Ersoy'ın başkanlığında Kara, Hava, Deniz Kuvveti Komutanları ile Jandarma Genel Komutanı MİGİ Güvenlik Konseyi'nde görüşme yapıldı. DİSK ve MİSK'e bağlı bütün sendikalar faaliyetlerini men edildi. Birlikler demetler kapatıldı. Bu hafta hiç bir spor faaliyeti yapılmayacak. Bankalar ikinci bir ayı kadar çalışmayacaklar. Turt dönme çıkış yasaklandı. Turt dışında çalışan işçiler ve tarlalar yurt dışına çıkabilecekler.

İlk bildirimler:
1. Kurumlar bildiri

la beslenen bir darbe olduğunu belirtmiştir:

"Tarihe gömdüğümüz ve zaman içinde tarihin hükmüne bıraktığımız, özellikle altını çizerek belirtiyorum, silahlı kuvvetlerimizin değil, yalnızca 5 kişilik komuta heyetinin kanla beslediği 'Darbe Planı'nın çıkrık yüzünü ve kırık belgelerini biz değmedik."⁴

Bülent Ecevit, 28 Kasım 1990'da yaptığı bir açıklama ile Türkiye'deki faili meçhullerin arkasında GLADYO türü bir örgütün olduğu imasında bulunmuştur:

"Eğer bir ülkede gizli silahlarla donatılmış, devlet içinde fakat

devlet denetimi dışında bir örgüt var ise, bütün bu gibi karanlık olayların ardında veya bazılarının ardında, o gizli örgütten bazı elemanların da yer almış olabileceği kuşkusuz herhalde hafife alınmaz."

12 Eylülcü Orgeneral Bedrettin Demirel ise halk tarafından kurtarıcı olarak karşılanabilmek için meyva'nın olgunlaştırılması gerektiğini açıklamıştır:

"1979 Temmuz'unda da müdahaleyi gerektiren sebepler vardı ve müdahale kararı da vardı, ama biz biraz daha olgunlaşsın, itiraz edilesin diye o zaman müdahaleyi yapmadık."⁴

Demirel bu olgunlaştırma sürecine soru sorarak dikkat çekmiştir:

"Devletin yasal ve diğer imkânları tamamıyla birbirinin aynı kan, 13 Eylül günü durdurulan kan, 11 Eylül günü niçin akıyordu? Niçin?"

General Özkasnak, 28 Şubat'ın amacının RP'nin gelecek seçimlerde tek başına iktidar olmaması olduğunu daha sonraki yıllarda itiraf etmiştir:

"28 Şubat Postmodern bir darbedir. O günün koşullarında 12 Mart ve 12 Eylül gibi Klasik Darbe yapılamazdı... Bugün 28 Şubat'ı kütümsemeye çalışmanın bilmesi gereken bir gerçek budur: O süreç başanlı olmasaydı 18 Nisan 1999 seçim sonuçları alınmazdı... 18 Nisan'da verilen oy desteği düşmüştü, bunun nedeni 28 Şubat'tır."

Bu belgeleri vermekteki amacımız, darbelerin karanlık yüzünü ortaya koymak değildir. Bu konularda yazılmış yığınla kitap ve yayınlanmış makale vardır. Burada amacımız, cuntacıların darbelerle meşruiyet kazandırabilmek için meyve olgunlaştırma operasyonu olarak provokasyonu, kan ve gözyaşı akmasını bir metot olarak benimseyip pek çok karanlık olayların faili olduklarına dikkat çekmek ve **bütün bu olayların arka planının süreç içerisinde ortaya çıkması ile ordunun yıpratılması** olmasıdır. Atilla İlhan, 28 Şubat Postmodern Darbesinin asıl amacının da bu olduğunu söyler:

"28 Şubat Sabetayist bir darbedir; ekonomiyi batırmak ve halkı devletten soğutmak için ya-

planmıştır. Çevik Bir sabetayisttir."

Bütün bu karanlık olaylar açığa kavuşturulmuş halkın subay kadroya bakışı, mesafeli olmaya başlamış, kızgınlık ve öfke birikimi meydana gelmiştir. Daha da önemlisi ve kötü olanı, bütün karanlık işlerin, faili meçhullerin arkasında bir derin devlet, bir ordu ve bir MİT permağının aranı olmasındır. Öyle bir psikolojik oluşmuştur ki yabancı güçlerin, yabancı istihbaratların açık operasyonlarında bile derin devletin, cuntaların, ordu içerisindeki küklerin permağı olduğu kanaati yerleşmiştir. Oluşan şuuraltı Nasrettin Hoca'nın 'evim yanıyor' fıkrasının benzeridir. İşin en tehlikeli yanı burasıdır. Çünkü yabancı istihbarat ve örgütler bu şuuraltı üzerine eylemlerini oturtmaktadır.

Şimdi şu soruları soralım:

Cunta ve çetelerin yaptığı bu pis ve kirlil işler orduyu yıpratmamış mıdır? Her seferinde bir takım cuntacıların ABD tarafından kullanılması orduyu yıpratmamış mıdır?

Devletin ve ordunun daha fazla yıpratılması istenmiyorsa, bu şuuraltıyı temizleyecek bir şeffaflığa Türkiye getirilmelidir. Pis ve kirlil işlerin asıl müsebbipleri anında deşifre edilerek halkın güveni kazanılmalıdır.

Subay Kadronun Halktan Kopuk Yapılması Orduyu Yıpratmaktadır

Cumhuriyet tarihinin belli bir döneminden sonra subay kadronun halkla irtibatı kopuktur. Subayların lojmanları ayrıdır, alışveriş merkezleri ayrıdır, servisleri ayrıdır ve tatil yerleri ayrıdır. Cenazelerde bile aynı bir protokol uy-

gulanmakta, özel oturma koltukları ve çadırlar camilere getirilmektedir. Sokakta yoklar, alışveriş merkezlerinde, pazarlarda, bakkallarda ve marketlerde yoklar. Mahallede yoklar, camide yoklar.

Sade vatandaşla arasına bu kadar mesafe koyan bir kadronun, bu halkı, bu milleti, ne oranda tanıyabildiği üzerinde düşünülmalıdır. Halk, ne yer, ne içer, ne düşünür, ne ile sevinir, ne ile üzülür, olaylara bakışı nedir? Bütün bunları halktan bu kadar tecrit edilmiş bir şekilde yaşayan bir kadronun yeterli kadar görmesi, bilmesi mümkün değildir.

Bu şekilde tecrit edilmiş bir subay kadronun kafasında ilse-den başlayarak emekli oluncaya kadar aldıkları eğitimle oluşan bir **halk** kavramı vardır. **O halk da Onuncu Yıl Marşı'nda ifade edilen ve fakat gerçekte olmayan sanal halktır.** İl. Mahmut'la başlayan, Cumhuriyetle zirveye tırmanan **'Halka rağmen Halk için'** anlayışı, bu ülkede biri yaşayan halk, diğeri sanal halk olmak üzere iki halkın oluşmasına sebebiyet vermiştir. Sivil, asker bürokratik kadro sanal halkı inşa etmek için yaşayan halkı, görmezden gelmiş, ihmal etmiş, dikkate almamıştır. Kenan Evren'in tabiri ile ("Bu halka güven olur mu; bugün alkışlar, yarın yuhalar, tıpkı futbol maçlarında olduğu gibi.") halk güvenilmezdir. Bugün için **subay kadro ile halkın** ilişkisi şairin köyü ile ilişkisi gibidir:

*"Uzakta bir köy görünür,
O köy bizim köyümüzdür.
Gitmesek de gelmesek de,
O köy bizim köyümüzdür."*

İsterseniz dizelerdeki köy yerine bir sefer halkı, bir sefer de orduyu koyarak okuyun. Sonra

da duygularınızı yoklayın. Ne hissediyorsunuz? Orduyu halkından bu şekilde tecrit edilmiş bir şekilde yaşatmak ve tutmak orduyu yipratmaktadır.

Subay Kadronun Kullandığı Dil ve Üslup Orduyu Yipratmaktadır

Subay Kadro, bu ülke insanını yeterli kadar tanımadıkları için insanımızın hassasiyetlerini de bilememektedir. Ordunun kökeninde İttihat Terakki bir gelenek olduğu için kullandıkları dil kırıcı, rencide edicidir. Üslupları halka ağır gelmektedir. İnönü'nün tabiri ile her şeyin 'kanunen ve cebren yapılması' gerektiği tarzında bir tavır sergilemektedirler.

Eğer bu ülke insanını tanıyabilmiş olsalardı **'Asker ocağı Peygamber ocağı değildir'** diyerek halkı rencide ederler miydi?

Eğer halkı tanıyabilmiş olsalardı, şehit annelerini törenlere almayacak kadar başörtüsü karşıtı bir duruş sergilerler miydi? Canı yanan anaları salonlarından dışarı çıkarırlar mıydı?

Eğer bu ülke insanının değerlerini bilmiş olsalardı, bir tiyatro sanatçısı Nejat Uygu'ru GATA'da geçmiş olsun ziyareti yapmak isteyen Başbakanın hanımını başörtüsünden dolayı reddederler miydi? Keza Cumhurbaşkanının hanımını rencide ederler miydi?

Eğer halkın duygularını okuyabilmiş olsalardı, bir başbakana **'pezevenk'** diyen bir subayı terfi ettirirler miydi?

Eğer bu ülkenin insanını tanı-

II. Mahmut'la başlayan, Cumhuriyetle zirveye tırmanan **'Halka rağmen Halk için'** anlayışı, bu ülkede biri yaşayan halk, diğeri sanal halk olmak üzere iki halkın oluşmasına sebebiyet vermiştir. Sivil, asker bürokratik kadro sanal halkı inşa etmek için yaşayan halkı, görmezden gelmiş, ihmal etmiş, dikkate almamıştır. Kenan Evren'in tabiri ile ('Bu halka güven olur mu; bugün alkışlar, yarın yuhalar, tıpkı futbol maçlarında olduğu gibi.') halk güvenilmezdir.

yabilmiş olsalardı Akif'e dil uzatıp **'biz bunları belleyeceğiz'** diyen bir generale hesap sormazlar mıydı?

Ezanın Türkçe okunmasını dillendirirler miydi?

Özellikle 27 Nisan Elektronik Muhtırasında kullanılan dil ve üslubun ne kadar ağır, ileri sürülen gerekçelerin ne kadar indî olduğunu görmek, ordunun gücünü halkı sindirmek için bir araç olarak kullanmaya kalkmak insanı düşündürmekte ve de üzmedir:

"...Özellikle kadınların ve küçük çocukların bu tür faaliyetlerde ön plana çıkarılması, ülkemizin birlik ve bütünlüğüne karşı yürütülen yıkıcı ve bölücü eylemlerle şaşırtıcı bir benzerlik taşımaktadır.

...O saatte yataklarında olması gereken ve yaşları ile uygun olmayan çoluk dışı kıyafetler giydirmiş küçük kız çocuklarından oluşan bir koroya ilahiler okutulmuş, bu sırada Atatürk resimleri ve Türk bayraklarının indirilmesine tepeddüs edilerek geceyi tertipleyenlerin gerçek amaç ve niyetleri açıkça ortaya konulmuştur.

"Kutlu Doğum Şöleni" için ilçede bulunan tüm okul müdürlerine katılım emri verildiği, ...ilköğretim okulu öğrencilerinin başları kapalı olarak ilahiler söylenildiği... Cumhuriyet karşıtı olan ve devletimizin temel niteliklerini aşındırmaktan başka amaç taşımayan bu irtical anlayış...

Bölgemizdeki gelişmeler, din ile oynamanın ve inancın siyasi bir söyleme ve amaç alet edilmesinin yol açabileceği felaketlerin ibret alınması gereken örnekleri ile doludur.

Son günlerde, Cumhurbaşkanlığı seçimi sürecinde öne çıkan sorun, laikliğin tartışılması konusuna odaklanmış durumdadır. Bu durum, Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından endişe ile izlenmektedir. Unutulmamalıdır ki, Türk Silahlı Kuvvetleri bu tartışmalarda taraftar ve laikliğin keskin savunucusudur. Ayrıca, Türk Silahlı Kuvvetleri yapılmakta olan tartışmaların ve olumsuz yönde yorumların keskin olarak karşı-

General Özkasnak, 28 Şubat'ın amacının RP'nin gelecek seçimlerde tek başına iktidar olmaması olduğunu daha sonraki yıllarda itiraf etmiştir: "28 Şubat Postmodern bir darbedir. O günün koşullarında 12 Mart ve 12 Eylül gibi Klasik Darbe yapılamazdı... Bugün 28 Şubat'ı küçümsemeye çalışanların bilmesi gereken bir gerçek de şudur: O süreç başarılı olmasaydı 18 Nisan 1999 seçim sonuçları alınamazdı... 18 Nisan'da verilen oy desteği düşmüşse, bunun nedeni 28 Şubat'tır."

sındadır, gerektiğinde tavrını ve davranışlarını açık ve net bir şekilde ortaya koyacaktır. Bundan kimsenin şüphesinin olmaması gerekir.

Özetle, Cumhuriyetimizin kurucusu Ulu Önder Atatürk'ün, "Ne mutlu Türküm diyene!" anlayışına karşı çıkan herkes Türkiye Cumhuriyeti'nin düşmanıdır ve öyle kalacaktır."⁶

Bu dil, bu üslup ve bu tehditkâr, baskıcı tavır, orduyu yıpratmakta ve halktan uzaklaştırmaktadır.

Subay Kadronun Gerçekçi Olmayan Anlık ve Baskıcı Karar ve Çözümleri Orduyu Yıpratmaktadır

Subay kadro, halkla arasına koyduğu mesafeden ve liseden emekli olunca ya kadar aldıkları eğitimlerden dolayı halka yabancılaşmıştır. Yabancılaşmayla birlikte yalnızlaşmıştır. Bundan dolayı subay kadro, bu milleti, bu ülkeyi, bu ümmeti bu coğrafyayı sosyolojik ve psikolojik açılardan gereği gibi tanımamakta ve bilememektedir. Bu ülkenin ve bu coğrafyanın tarihini de derinliğine anlayabildiği de şüphelidir. Üç emekli Orgeneralin yaptıkları açıklamalar, subaylarımızın içinde bulunduğu halet-i ruhiyeyi göstermesi ve yukarıdaki ifadeleri teyid etmesi açısından önemlidir.

Birincisi: Yıl 1979; Türkiye Cumhurbaşkanı seçilecektir. CHP'nin adayı, 12 Martçı Eski Hava Kuvvetleri Komutanı Emekli Orgeneral **Muhsin Batur**'dur. Erbakan'ın Partisi MSP meclistedir. Muhsin Batur Cumhurbaşkanlığı seçimi için Erbakan'dan destek istemek için ziyaretine gider. Erbakan'ın ifadesi ile üç görüşme gerçekleşir. (Bugün gelişen ortam itibarıyla, emekli generallerin yaptıkları son açıklamalar çerçevesinde,

Erbakan'la Muhsin Batur arasında geçen bu görüşmeyi, Sayın Erbakan Hoca'nın tarihe şahitlik etme ve Türkiye'nin önünü görebilmesi açısından kamuoyuna ayrıntılı bir şekilde açıklamasının tarihi bir sorumluluk olduğuna inanıyoruz.) Erbakan bu görüşmelerde İslam'ın, insanlık için, bu coğrafya için ve bu ülke için zararlı değil yararlı, keyfi değil elzem olduğunu Batur'a anlatır. Görüşmenin sonunda Org.Batur, Erbakan Hoca'ya üzerinde kara kara düşünülmesi gereken bir itirafta bulunur: **"Hocam biz İslam'ı böyle biliyoruz. İslam bize böyle anlatılmadı."**

Muhsin Batur'un kullandığı ifadelerden İslam konusunda çok yanlış bilgilendirildikleri anlaşılmaktadır.

İkincisi: Yıl 2007, PKK terörü ile ilgili, Kara Kuvvetleri eski komutanı emekli org.**Aytaç Yalman**'ın yaptığı açıklama:

"Cumhuriyet dönemindeki İslamlardan sonra 1938'den 1970'e kadar terör yok. Sosyal sorun önemli dedikim, bu dönemdir. Tabii bu dönemde de siyasi alanda bazı illegal Kürt partisi kurma girişimleri var. Ama görünürde bir şey yok.

"Sorunun sosyal boyutu eskidir. Aslında Türkiye'nin sorunu henüz sosyal boyuttayken görmesi ve doğru okuması gerektirir. Bu yapılabilsaydı sorun belki sosyal aşamadayken çözülebilirdi. Ancak, maalesef bunun yapılmadığını görüyoruz. Henüz terör boyutuna gelmeden sosyal aşamada sorun çözülebilsaydı çok daha iyi olurdu.

Bu açıdan baktığımızda, o aşamada sorunun 'kendini ifade' olarak tarif edilişini görüyoruz. Dilini konuşmak, şarkısını, türküs-

sünü dinlemek istiyor, kültürünü yaşamak istiyor.

Oysa, bizler o dönemde, 'Kürt yoktur' diye eğitilmişiz. Kürtleri, Türklerin kolu olarak görüyoruz. Ortalıkta işte dağlarda gezerken, karda yürürken kart-kurt sesleri çıktığı için Kürt denilmiştir, gibi tarifler doluyor. O dönemde sosyal istekleri bile biz 'yıkıcı faaliyetler' kapsamında görüyoruz. Biz olayın sosyal yönünü görmemişiz, dolayısıyla sorunu zamanında görmemişiz."

"1978'den sonra Abdullah Öcalan Suriye'ye geçti. Bekaa'da kamp kurdu. 1982-1984 arasında ciddi hazırlık yaptılar. Türkiye bunun da farkında değildi. O zaman Evren Paşa dönemi, askeri yönetim var. Ancak, Apo-PKK olayı nedir, bunlar ne yapıyorlar, hazırlıkları nedir diye ciddi bir çalışma yok. Yönetim pek ciddiye almıyor.

O dönemde bunlara 'Apocular' deniliyor. 'Apocular' diye kayıtlı tutulup izleniyor ama sıkı bir çalışma değil bunlar. Bana göre 1978-1984 arasındaki yönetimin bu tutumu bir hatadır. Olayın ciddiyeti 1984 Erur-Şemdinli baskınıyla ortaya çıkıyor. PKK terörünün başlangıcı olarak bu tarih alınabilir. Bu baskınlardan sonra askeri dönem, güvenlik güçlerinin silahlı mücadelesi başladı ve uzun bir zaman devam etti. Hâlâ da devam ediyor."7

Kara Kuvvetleri eski komutanı emekli Org.Aytaç Yalman, bu ülkede Kürt diye bir halkın yaşadığını kendilerine öğretmediklerini itiraf etmektedir

Öçüncüsü: Yıl 2007; Kuvvet komutanlığı, Genelkurmay başkanlığı, Konsey başkanlığı ve Cumhurbaşkanlığı makamlarında bulunmuş ve en geniş yetkilerle

donatılmış olarak ülkenin kaderine hükmetmiş emekli org.Kenan Evren'in Kürtçe yasağı ile ilgili yaptığı açıklamadır:

"12 Eylül'de bir hatamız da oldu. Kürtçe konuşmayı yasakladık. Şöyle yasakladık: Konuşmalarda, mitinglerde, şurada burada Kürtçe konuşulmayacak. Okulda filan Kürtçe tedrisat yapılamaz dedik. Neden dedik? Ben Devlet Başkanı'yken, bir köyde ilkokula gittim. Üçüncü sınıfa mı, dördüncü sınıfa mı girdim, hatırlamıyorum. Açtım kitabı, oku şunu dedim çocuğa. Kem küm, çocuk okuyamıyor. Dördüncü sınıfa gelmiş, Türkçe'yi okuyamıyor. Kızdım. Orada söyledim. Öğretmene döndüm, 'Dördüncü sınıfa gelmiş, Türkçe'yi okuyamıyor, bu nasıl iş?' dedim. Sonradan anlaşıldı ki, öğretmen de Kürt. Kürtçe yapıyor tedrisatı. Döndüm ve Kürtçe yasağını koyduk. Kürtçe tedrisat yapılamaz dedik. Ama, biraz ağır yasak koyduk. Sonra bu yasak kaldırıldı, ama hataydı. Hata olduğunu sonradan anladım."7

K.Evren Genelkurmay başkanı iken Kanada'ya yaptığı seyahatte görüp benimsediği konuları, Konsey başkanı ve Cumhurbaşkanı olduğu bir dönemde nedense icra etmemiştir.

"Belçika'ya ele alalım. Flamanlar ve Valonlar kavga etmiyorlar. Ben Genelkurmay Başkanı'yken Kanada'ya gitmiştim. Orada Quebec bölgesine gittim. Genelkurmay Başkanı gezdiriyor. Quebec'te ilsan Fransızca. Tuhaftıma gitti. 'Kanada'da nasıl iş bu?' dedim. Dediler ki, 'Burası Fransa'dan kalma bölge. Sonra bırakmışlar, ama bir anlaşmayla,

buradakil halkın kendi ilsanı kabul edilecek, kendi ilsanlarını kullanacaklar' denilmiş. Bu bölgede devlet hizmetine gelecek bir vatandaş hem İngilizce'yi, hem Fransızca'ya bilmek zorunda dediler. Bölgede hizmet verecekse bu zorunluymuş. Şimdi bizde de Güneydoğu'da hizmet verecek memurun Kürtçe de bilmesi lazım. Katı tutumla olmaz bu iş."

"Bir kere 36. paralel işi ve Çekirge Gölü bir hataydı. Özal'ın hatasıydı. ABD'ye o imkânı verdik. Onun neticesini aldık mı biz? ABD bizi kullandı."7

İlköğretimden başlayarak eğitimin tüm aşamalarında yabancı dili zorunlu tutan bir zihniyet, ana dili Kürtçe olan bir halka, ana dilini konuşma yasağı koymaktadır. Bu yasak döneminde Lice'de 80 yaşında bir nine, mahalle bakkalından kibrit isterken kullandığı bir cümle herkesin üzerinde kara kara düşünmesi, hatta oturup ağlaması gereken bir cümledir. Konuşmanın tamamı Kürtçedir. Çünkü ninemiz Türkçe bilmemektedir:

"Bakkal efendi ben şimdi senden Türkçe olarak bir kibrit istiyorum."

Ey bu milletin Kürt olmayan unsurları Bu davranış sizlere yapsaydı hangi psikoloji içerisine girerdiniz? Elinizle vicdanınıza koyarak düşünün!

Ey herkesi ruhen değil şeklen Türk yapmaya zorlayanlar ne yaptığınızın farkında mısınız?

Sorunları Zamanında Çözmek Veya Çözülmesine Mani Olmak Orduyu Yıpratmaktadır

Orgeneral Aytaç Yalman, sorunların sosyal aşamada iken çözülmesi gerektiğini; fakat Kürt soru-

Türkiye'nin ana sorunlarından biri, kurumlar arası ve kurumlar içi kavgalardır. Türkiye'nin bu sorunu acilen çözecek ortak bir akıl ve ortak bir yol bulması gerekmektedir. **Referans milletin kendisi olmalıdır. Millet devletin emrinde değil, devlet milletin emrinde olmalıdır.** Sivil ve askeri bürokrasinin bunu görmesi, kabullenmesi zamanı gelip geçmiştir. Bu ana tezat ortadan kaldırıldığında Türkiye'nin bir çok sorununun otomatik olarak ortadan kalkacağı görülecektir.

nu sosyal aşamada çözülmediği için askeri aşamaya geçtiğini ifade etmektedir. Kürt sorununun sosyalizm sürecinde (1938-1970) pek çok askeri yönetim gelip geçmiştir. Fakat sorunu çözmemişlerdir. Bundan daha da önemli olan, sorunu çözmek isteyen siyasal iktidarlara da çözörmemişlerdir. Demirel ve İnönü Diyarbakır'a gidip 'Kürt realitesini kabul ediyoruz' dediklerinde kendilerine konan tavır bellidir. Keza Erdoğan, 'Kürt sorununun çözöleceği' dediğinde asker'in tavrı gene aynı olmuştur. Erbakan "Siz 'Ne mutlu Türküm' dersiniz, onlar da kalır 'Ne mutlu Kürdüm' der; bu

Ölkeyi kaosa sürükler." diyerek bir tehlikeye dikkat çektiğinde ödül yargılanarak cezalandırılmak olmuştur.

Siyasal iktidarlara bu tavrı koyan askeri bürokrasinin, bugün sosyalleşme aşamasında sorunun çözölmemesinden şikâyetçi olmasını yorumlamakta zorluk çekmekteyiz. Çünkü askeri bürokrasinin görevi, sorunların çözölmesinde siyasal iktidarlara yardımcı olmaktır. Emekli Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök ordunun görevini; 'Silahlı Kuvvetlerin rolü bu gibi olaylarda, hükümet ajanslarının bölgeye gelip sebebi ortadan kaldırmak

için yapacakları harekâta uygun güvenlik ortamı sağlamaktır.'⁷ diye açıklarken ordunun siyasal iktidarlara köstek değil destek olması gerektiğini ifade etmek istemektedir.

Ancak Türkiye'de pek çok toplumsal soruna, halkın ihtiyacı ve isteği olduğu için çözüm aranmamıştır. Genelde Batı'nın baskısı ile çözümler üretilmektedir. Bu nedenle sorunların çözümsüz kalması, Batı'ya müdahale etme fırsatını verdiği için Batı'nın işine gelmektedir. Batı Türkiye'deki sorunlardan şikâyetçi olurken çözölmelerini de istememektedir. Kendi stratejisine uygun ortam ve şartlar hazır olduğunda sorunları masaya sürmektedir. O zaman da getirilen veya önerilen çözümler, bizim aleyhimize onların lehine olmaktadır. Oysa yapılması gereken, halkın ihtiyacı ve isteği olduğu zaman Türkiye'nin kendi iradesi ile çözümlerini üretmiş olmasıdır. Osmanlı'nın son yüzyılından günümüze kadar uzanan çok temel yanlış bir anlayıştır bu:

"Madem ki, bütün memleketlerimizin bu tarzdaki ıslahata muhtaç olduğuna inanıyorduk, niçin o iyilikleri o zamana kadar yapmamıştık? Yine kendimize dönecek bir iyilik için başkalarının bizi tazyik etmelerini bekliyorduk... Kötü yüz görüp kötü söz işitmekte ne zevk olabiliirdi? Ermenistan'da ufak tefek bazı işleri yapabilmek için memlekette bir isyan çıkmasını bekledik... Suriye ıslahatçıları bize seslerini duyurabilmek için Paris'e kadar uzandılar. Başta Rusya olduğu halde bütün devletlerin bize nota yağdırmaya başladıkları zamana kadar yerimizden kılmadık..."

"Yangın saçağı sarmadan evvel memleketin -yalnız Ermenilerin demiyorum- muhtaç olduğu iyilikler yapılmış olsaydı, iş bu dereceyi bulmaz ve hükümet Rusların yol göstermeleri ve arka çıkmaları ile islahatı kabule mecbur kalmazdı... Arnavutların taziyi ile nasıl Karadağlıların, Sırpaların kucağına atılmalarına sebebiyet vermiş isek, Ermenileri de can düşmanları olan Ruslardan iyilik beklemeye, yine biz mecbur ettik..."

Kürt sorununun kangren haline gelmesinde bu anlayış ve uygulamaların payı yüzde kaçtır? Bu sorunun cevabı bu gün araştırılmalıdır. Ayrıca bu günkü tutum ve tavır devam ederse, ödenecek bedelin ne olabileceği de düşünülmelidir.

Burada bir başka soru daha sormamız gerekmektedir: Genelkurmay başkanı iken çözümünü gördüğünüz bir sorunu, bütün gücün elinizde olduğu Konsey başkanlığı zamanında neden çözemediniz veya çözemediniz? Kürtçe konuşmayı, yazmayı hat ta yayın yapmayı niçin serbest bırakmayıp tam tersine Kürtçe konuşma yasasını getirdiniz? Niçin? Niçin?

Yoksa bu ülke bilemediğimiz, görünmeyen bir güç tarafından mı yönetilmektedir? Siyasal iktidarlara ve orduya rağmen bu ülkeyi yöneten gizli bir güç mü vardır?

Sonuç: Askerin Eğitimi de Dahil Olmak Üzere Bu Ülkedeki Eğitim Sistemi Tamamen Değiştirilmelidir

Emekli generaller, bu ülkenin Müslüman halkını yeteri kadar tanıtmayan, Kürtler'i yok sayan bir eğitim aldıklarını belirtiyorlar.

Bu ülkede Müslüman yok, Kürt yoktur mantığının doğal sonucu olarak dini ve etnik lid toplum kesiminin hakkı hak talepleri, kasıtlı düşmanlık içeren tehlikeli talepler olarak algılanmıştır ve de algılanmaktadır. Bu da iç tehdit algılamasını, bu lid noktadaki hak taleplerine endeksiyelemiştir. Başlangıçtan beri ortaya konan irtica ve bönüculük tehdidi, böylesi yanlış bir algı ve değerlendirmenin sonucudur. Nitekim Aytaç Yalman'ın; *'O dönemde sosyal istekleri bile biz 'yolsuz faaliyetler' kapsamında görüyoruz... Biz olayın sosyal yönünü görmemişiz, dolayısıyla sorunu zamanında görmemişiz.'* demesi bunun en güzel ifade edilmiş şeklidir. Şimdi 27 Nisan elektronik muhtırasını bir kez daha okuyalım ve o günden bu güne ne değişmiştir diye kendimize soralım.

Bütün bu sosyal istekleri karşılayıp, sorunu hem çözmemek hem de çözörmemek nasıl bir düşünce ve anlayışın ürünüdür? Sorunların içinden çıkılmaz hale gelmesinin ana nedeni, sivil ve askerî bürokrasinin bu ülke halis-

ni, bu coğrafyayı, İslam'ı ve bu coğrafyanın tarihini gereğince bilememiş olmalarıdır. O nedenle çözümler anlık ve ülke gerçekleri ile uyumsuzdur. Halk tarafından kabul görmemektedir. İttihatçı bir gelenekten etkilendikleri için ülke sorunlarını kuvvet kullanılarak çözme eğilimleri ağır basmaktadır.

Bu ülke, her şeyi bedel ödeyerek öğrenmek ve çözmek zorunda mıdır? Çok uzağa gitmeye gerek yoktur. 600 yıllık Osmanlı tarihi bizim için çok iyi bir laboratuvarıdır. Oradan alabileceğimiz çok ders vardır. Osmanlı da eyalet valiliği yapmış Hüseyin Kazım Kadri, *'Balkanlardan Hicaza imparatorluğun Tasfiyesi'* adlı kitabında pek çok sorunu inceler, önemli tespitler yapar. Olaylara yaklaşım tarzındaki yüzeysellikten, çözüm arayacak ve uygulayacak bir iradenin yokluğundan şikâyet eder:

"Red ve inkarı kabil olmayan bir hakikat var ise, o da hükümetin Rumeli de kesin ve belirli bir programının olmamasıdır. Daha

açık söylemek lazım gelirse Makedonya meselesi denen hastalık ne teşhis edildi, ne de ciddi surette tedavi görüldü. Yapılan tedbirler, belirtileri tedavi kabiliyetinden ve faidesi şüpheli şeyler idi. Hükümetin ciddiyet gösterdiği yer, yalnız zor göstermede ve ibr-retlik cezalar vermede idi ve en ziyade Arnavutluk bu politikaların sıkıntılarını çekti ve tazyikin en çok olduğu yerden patladı.”⁸

Cumhuriyet dönemi yöneticilerinin imparatorluğun tasfiye edilmesindeki ana nedenleri inceleyip tedbir alması beklenirdi. İşte **askeri bürokrasinin** en tepesinde bulunup da bu milletin mukadderatında söz sahibi olan bu komutanların, ülke meselelerine getirdikleri çözümlerin sıf, gündelik olmuş olması; çözümlerini tepeden inmece ve tehditle beraber sunup uygulamaya sokmaları orduyu yıpratmıştır ve de yıpratmaktadır. Böyle giderse daha da yıpratacaktır. Bu gerçeği bu ülkeyi seven herkesin görmesi ve tedbir alması gerekmektedir.

Hüseyin Kazım'ın tespitleri ile paşaların Kürt meselesi ile ilgili değerlendirmeleri ne kadar da örtüşmektedir. Oysa sivil ve askeri bürokratlar ile siyasetçilerden beklenen, stratejik derinlikle ve derinlikli bir tarih şuuru-na sahip olarak olaylara yaklaşmaları ve çözüm üretmeleridir. Tabii bunun olabilmesi için hangi kültür ve medeniyete ait olunduğu öncelikle berraklaşmalıdır. Batılı bir kafayla, bu coğrafyanın, bu milletin ve bu ümmetin sorunlarını bırakın çözmek, algılamak dahi mümkün değildir.

Türkiye'deki subay kadro, ABD ve NATO tarafından eğitilmektedir. Yanlışlık buradadır. Sorunun ana kaynağı burasıdır. O

nedenle subay kadronun eğitimi yeni baştan ele alınıp düzenlenmelidir. Subay kadroya kendi kültür ve medeniyeti ile tarihi çok gerçekçi bir şekilde öğretilmelidir.

Ayrıca halktan tamamen tecrit edilmiş olan subay kadro, halkın içinde olacak tarzda bir düzenleme yapılmalıdır.

Subay cenazelerinde cami avlularında halktan tecrit edilmiş cenaze törenleri kaldırılmalıdır. Koltuk ve gölgelik getirilmemelidir. Cenazelerde bile halktan uzakta olmak, uzakta durmak gerçekten de bu milleti üzmektedir.

Yerli harp sanayi kurularak hem askerin hem de milletin, Batı karşısında duyduğu eziklik ortadan kaldırılmalıdır. Bunun için gerekli strateji çizilmeli ve gerekli planlama yapılmalıdır.

Batı'nın 11 Eylül sonrası politikaları göz önüne alınarak ordu ve istihbarat yeniden yapılandırılmalıdır.

Türkiye'nin ana sorunlarından biri, kurumlar arası ve kurumlar içi kavgalardır. Türkiye'nin bu sorunu acilen çözecek ortak bir akıl ve ortak bir yol bulması gerekmektedir.

Referans milletin kendisi olmalıdır.

Millet devletin emrinde değil, devlet milletin emrinde olmalıdır.

Sivil ve askeri bürokrasinin bunu görmesi, kabullenmesi zamanı gelip geçmiştir. Bu ana tezat ortadan kaldırıldığında Türkiye'nin bir çok sorununun otomatik olarak ortadan kalkacağı görülecektir.

Anadolu Selçuklu Sultanı **3. Alâeddin Keykubad**'ın **Osman Gazi**'ye gönderdiği Ramazan 683 tarihli berat'ında yöneticilerin unutmaması gereken temel yönetim felsefesi bugün rehberimiz olmalıdır:

"Yurdun korunması askersiz olmaz.

Asker parasız toplanmaz.

Para, yurt mamur olmadıkça kazanılmaz.

Yurt ımarı siyaset olmadıkça mümkün olmaz.

Siyaset ise adaletten başka bir şeye dayanmaz."⁹

Bu ülke; işçisi, köylüsü, esnaf ve sanatkârı, iş dünyası, sivil ve askeri bürokratları ile siyasetçileri, her türlü etnik ve mezhepsel unsurları ile bir ve bütün olmak zorundadır. Bu bütünlüğü parçalanmış hiçbir ülke ve toplum ayakta kalamamıştır.

Bunun için nirengi noktası hak ve adalettir.

Unutmamak lazımdır ki 'Adalet Mülkün temelidir'.

Unutmamak lazım ki 'Adalet yoksa Barış da yoktur'.

Kaynaklar

1. Kalyoncu C. A. "Darbeci Paşalar İstedî, Bombaları Patlattık", Sarp Kuray'la Röportaj, Aksiyon Sayı: 579 - 09.01.2006.
2. Ecevit, B., "Ecevit 12 Eylül'ü Anlatıyor", 2 Ağustos 1989, Milliyet.
3. Demirel, S., "Demirel'den Evren'in Anlarına Yanıt", 23 Kasım 1990, Milliyet.
4. "12 Eylül'e 5 kala, 5 gece," 14 Ağustos 1989, Milliyet.
5. Demirel, S., "Demirel'den Evren'in Anlarına Yanıt", 24 Kasım 1990, Milliyet.
6. 27 Nisan Muhtırası, Basın Açıklaması, Tarih: 27 Nisan 2007, NO: BA- 08 / 07
7. Bila F. , *PKK'yla Geçen 24 Yılın Komutanları*, Milliyet 03-11. 2007
8. Hüseyin Kazım Kadri, *Balkanlar'dan Hicaz İmparatorluğun Tasfiyesi, 10 Temmuz İnkılabı ve Nefayici*, Pınar Yayınları, İstanbul, 1992, S: 90, 124 Hüseyin Kazım Kadri, a.g.e. S: 67
9. Yavuz E., *İhtilalcı Subaylar*, Yazıcı yayınevi, İzmir, 2003, S: 14